

Süleyman Özaydın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

5.2.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Eysevgil

fikrimde tenimde ruhumdan öte
zahirde aşikar hemde gizlisin,
nettide bu garibi attın gurbete
karşımda duran yar sevdam gibisin

aramayı bilmem bulayım seni
günahdan boğuldum aynam kirlendi
ağlamayı öğret verki buseni
takadım kalmadı kalp parelendi

bir selam yollada silinsin kirler
sevmeyi öğretki harap olmadan
ver baden içirsin banada pirlar
saçım ağarmadan ömrüm dolmadan

nefis arzusundan bıktım yoruldum
bir ışığın yakda yolum görünsün
derya gibi coştum şimdi duruldum
gönlüme bir bakda aşka bürünsün

süleyman der yak beni aşk ile kület
beni benden alda kendinde varet
günahım başıyla ölmeden afet
uzakda bırakma kapında kulet

Süleyman Özaydın

Hidayet SUBHANINDAN

bir gün gller açacak,
otađında o yarin,
bülbül gle konacak,
sinesinde o yarin,

sevda yosun tutmayıp,
bal alacak goncadan,
gönül kabuğun kırıp,
feyz alacak mmandan,

süleyman yeter kalma,
ık artık günahından,
masivaya aldanma,
hidayet sbhanından

Süleyman zaydın

Ssevgi bitermi

vurdun yüreğimdem bir çift sözünle
saldın beni derde o mah yüzünle
ne ümit bıraktın ne huzur bende
eridim mum oldum nazlı cilvenle

sanki hiç doğmadım hiç yaşamadım
bu namerd düzene alışamadım
aradığım hep kaçtı ben koşamadım
alev alev yandım su bulamadım

sevgi biter dedin ama bitmiyor
açtığın yara derin derman yetmiyor
parasız mutluluk olmaz diyordun
mutluluğu bırak bana zevkde vermiyor

sevgi bitermi kovsanda gidermi
davetsiz gelmiş kovsanda gidermi

bu derdi benden ancak ölüm alır
bende ne sen kalır nede ben kalır
gönül saha kalkıp bulur yolunu
RAHMÂN, RAHİM olan rabbine varır

Süleyman Özaydın

Yaz yađmuru gibi

yaz yađmuru gibi
yađınca dñnyama
aklımı kaybettim
delimiyim ne

gözlerinin rengini
gönderince rüyama
uçuyorum zannettim
göktemiyim ne

buse almıştımya
gül kokan sinenden
hayatıma kahrettim
ölümüyüm ne

öyle güzelsinki
kahrın bile hoş ama
figanı feryad ettim
bülbülmüyüm ne

ve sen bilmezsinki
kar yađıyor odama
sensiz yatađa girdim
donuyormuyum ne

Süleyman Özaydın